

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa M. S.

przeciwko Powszechnej Kasie Oszczędności BP S.A. w Warszawie

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 marca 2013 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 29 lutego 2012 r.,

**oddala zażalenie i nie obciąża powoda kosztami
postępowania zażaleniowego strony pozwanej.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w G. na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. odrzucił – jako spóźnioną - apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 24 czerwca 2011 r. Wyjaśnił, że pełnomocnik powoda otrzymał odpis wyroku Sądu pierwszej instancji wraz z uzasadnieniem w dniu 8 sierpnia 2011 r., wobec czego dwutygodniowy termin z art. 369 § 1 k.p.c. upłynął 22 sierpnia 2011r. Apelacja została skierowana przez powoda do innego sądu rejonowego niż Sąd pierwszej instancji, wobec czego za chwilę jej wniesienia należało uznać datę wysłania jej przez sąd niewłaściwy do sądu właściwego, co miało miejsce po terminie - w dniu 23 sierpnia 2011 r.

W zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu apelacji skarżący zarzucił naruszenie art. 369 k.p.c. poprzez jego błędną interpretację i przyjęcie, iż powód nie wniósł apelacji w terminie, gdy tymczasem apelacja została terminowo nadana do Sądu Rejonowego w W., co wynika z pocztowej księgi nadawczej kancelarii pełnomocnika powoda.

We wnioskach powód domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu celem rozpoznania apelacji. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z postanowieniem art. 45 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (tekst jedn. Dz.U. z 2008 r., Nr 189, poz. 1159 ze zm.), obowiązującej w czasie, kiedy powód nadawał przesyłkę zawierającą apelację (podobne unormowanie zawiera obecnie obowiązujący art. 17 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, Dz.U. poz. 1529), potwierdzenie nadania przesyłki rejestrowanej wydane przez placówkę pocztową operatora publicznego ma moc dokumentu urzędowego. Powołując się na posiadane potwierdzenie, z którego wynika, że apelacja powoda wysłana została w terminie do Sądu Rejonowego w W., powód domaga się respektowania domniemania wynikającego z art. 244 k.p.c., że to, co zostało zaświadczone w dokumencie odpowiada prawdzie.

Dokument urzędowy rzeczywiście stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone, lecz jego znaczenie podlega ocenie na tle całokształtu

materiału dowodowego, co oznacza, że domniemanie prawdziwości jego treści może zostać podważone (art. 252 k.p.c.). Sąd Okręgowy uznał, że domniemanie wynikające z potwierdzenia nadania przesyłki rejestrowanej zawierającej apelację do Sądu Rejonowego w W. zostało obalone w wyniku zbadania koperty, w której apelacja została dostarczona do Sądu Rejonowego w G. Koperta opatrzona była kodem kreskowym i numerem nadania odpowiadającym zapisowi w dowodzie nadania, jednak adres na niej nie odpowiadał podanemu w dowodzie nadania. Zestawienie rzeczywistych zapisów pochodzących z nadanej i doręczonej przesyłki z dowodem jej nadania musi być rozstrzygnięte na korzyść danych na przesyłce, dowód nadania ma bowiem jedynie charakter sprawozdawczy, deklaratoryjny. Potwierdza określony fakt, jednak wykazanie w sposób pewny, że fakt potwierdzony w dokumencie jest niezgodny z faktem rzeczywistym uzasadnia przyjęcie rzeczywistego stanu rzeczy, a nie tego, który wynika ze sprawozdawczego dokumentu. Argumenty skarżącego mające wykazać, że koperta przekazana z przesyłką przez Sąd Rejonowy w G. nie pochodzi od niego nie są przekonujące w zestawieniu z faktem, iż na kopercie tej znajduje się oryginalne oznaczenie pocztowe (kod kreskowy i numer nadawczy) zgodne z zapisem w książce nadawczej, a w niej znajdowała się apelacja. W tych okolicznościach zarzuty powoda nie mogły doprowadzić do zmiany zaskarżonego postanowienia, ponieważ niewątpliwie do sądu właściwego przesyłka została skierowana dzień po terminie.

Z tych przyczyn zażalenie powoda podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania zażaleniowego na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹, art. 391 § 1 i art. 102 k.p.c. Przesłanką nieobciążania powoda kosztami postępowania zażaleniowego było to, że w toku postępowania poniósł już znaczne koszty, jest zadłużony z tytułu alimentów, jego udział w nieruchomości jest zajęty przez komornika, a dochody z pracy dorywczej wynoszą ok. 1 400 zł, dodatkowo zaś przekonanie o prawidłowym skierowaniu apelacji skarżący wywodził z dokumentu urzędowego, który – jak przekonują okoliczności – sporządzony został bez odpowiedniej

staranności. Skonfrontowanie adresów na kopercie i w książce nadawczej przez urzędnika pocztowego umożliwiłoby powodowi skorygowanie omyłki w adresie.

db